

החלטות

1. לפניי בקשה להתיר האזנה למסרונים שהוחלפו בין עודה כטייר, החשוד, בין השאר, בביצוע עבירת רצח (להלן: "החשוד"), לבין רופא, ד"ר שוואהנה שוואהנה (להלן: "הרופא"). מדובר במסרונים שהוחלפו בין השניים בימים 27.2.2017 ו-1.3.2017, בסמוך למועד בו בוצע הרצח המיוחס לחשוד.
2. המסרונים הופקו באמצעות האזנת סתר שהותירה לשיחותיו של החשוד לפי צו מיום 8.2.2017, והסרת חסינון התבקשה לאחר שהתברר כי מדובר במסרונים שהוחלפו בין החשוד לרופא, קרי, מסרונים שלכאורה חל עליהם חסינון רפאי.
3. על פי צו שניתן ביום 16.1.2018, ניתן אישור להורדת המסרונים באופן שאוכל לצפות בתוכם. מדובר במסרונים שנכתבו בשפה הערבית ותורגמו לעברית על ידי רס"מ משה משעניה מיחידת חסיגנט.
4. יצוין כי סעיף 9א(א) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 (להלן: "החוק") מתיר האזנה לשיחות חסויות עם רופא (ובעלי מקצוע אחרים כמו פסיכולוג, עובד סוציאלי וכו') (דח), אם יש יסוד לחשד שאורזו רופא מעורב בעבירה. במקרה דנן אין כל חשד כאמור נגד הרופא, אלא שאין עסקינן בבקשה להתיר האזנה לשיחות של רופא, קרי, כאשר הרופא עצמו הוא היעד לביצוע ההאזנה, אלא בשיחות שנתקבלו בעקבות האזנה כדין ליעד אחר, קרי, לחשוד. מדובר איפוא בשיחות של בעל חסיון שנקלטו אגב אורחא, ענין שאיננו מוסדר בחוק (למעט המקרה בו מדובר בשיחת אקראי עם חבר כנסת, שאופן הטיפול בה מוסדר בסעיף 7א' לחוק).
5. על רקע זה הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה התבקשתי למיין את המסרונים ולברר איזה מהם אכן מוגן בחסיון רפאי. הודגש בפניי כי ייתכן שהמידע הכלול במסרונים עשוי גם לסייע להגנתו של החשוד, המעלה טענת אליבי הקשורה בטעמים של מצבו הבריאותי.
- יחד עם זאת, יש להדגיש כי כאשר מדובר בחסיון רפאי, עצם העובדה שהמידע עשוי לסייע בהגנתו של החשוד, אינה מהווה סיבה מספקת להסרת החסיון, שכן במקרה כזה ניתן לבקש את הסכמתו של החשוד להסרת החסיון.
6. עוד נמסר לי על ידי החוקרים כי ישנו חשד מסויים שהרופא נהג למסור לחשוד חפצות רפואיות שלא לצורך רפואי אמיתי, על מנת לשרת את צרכי החשוד (ראה מוצג במ/1), הגם שלא בגין חשד זה הותרה ההאזנה לשיחותיו של החשוד, שכן, כאמור, הרופא עצמו כלל לא היה יעד להאזנה.

7. עוד יש לזכור כי חסיון רפואי, בשונה מחסיון עו"ד- לקוח, הוא חסיון יחסי, קרי חסיון שניתן להסירה אם בית המשפט מצא שהצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק, עדיף מן העניין שלא לגלותה (ראה סעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971).
8. מכל מקום, חסיון רפואי מיועד לשמור על סודיות הפרטים המתגלים לרופא עקב מתן שירות לרופא. הטעם לחסיון הוא הרצון לאפשר לחולה לשוחח בחופשיות עם רופאו, שכן טובת הציבור דורשת לאפשר פניה לרופא מבלי שהפונה יצטרך לחשוש מפני גילוי דברים אשר התכוון שיהיו בידיעתו חבלעדיית של הרופא (ני קדמי, על הראיות (חלק שלישי) תשי"ע-2009, בע' 1114).
- מכאן, ששיחת תולין בין חולה לרופאו, שאין בה החלפת מידע רפואי כלשהו, היא כשלעצמה אינה חסוייה, ואין מגיעה להתיר האזנה לה. כך למשל, שיחה בה מבקש החולה להפגש עם רופאו, או שיחה בה הרופא מודיע לחולה שחיפש אותו בביתו, אינה חסוייה משום שהיא אינה כוללת החלפה של מידע רפואי כלשהו. הוא הדין בשיחה בה מבקש החולה מרופאו לשלוח אותו לבדיקה מסויימת, אם מעבר לאותה בקשה, אין בשיחה תיאור כלשהו של מצב רפואי.
9. סעיף 9א(ה) לחוק קובע את דרכי הטיפול בחומר שהתקבל מהאזנת סתר לשיחה חסוייה, וקובע כי ניתן להתיר את השימוש בתוצרי אותה האזנה אם החומר שהוקלט כולל חומר בנוגע לעבירה שבשלה ניתן החיתור, אשר יש תשד כי בוצעה על ידי הוועד לאותה האזנה. ברם, סעיף זה אינו חל בענינו, לפחות לא במישרין, משום שיעד ההאזנה לא היה הרופא, אלא החשוד. מכל מקום, תוראה זו לא נועדה להגן על שיחות שאינן כוללות מידע רפואי חסוי.
10. על רקע הדברים האלה, ולאחר שקיבלתי תבהרות מנציגי היחידה החוקרת ומן הפרקליטים המלווים את תיק החקירה בעניינו של החשוד (שכבר הוגש נגדו כתב אישום), עיינתי במסרונים שהוחלפו בין החשוד לרופא, ואשר סומנו על ידי בספרות 1-12 וכן בסימון במ/2, במ/3 ו-במ/4.
11. העיון העלה כי אין למצוא במסרונים אלה מידע כלשהו הראוי להגנתו של החסיון הרפואי, משום שאין בהם החלפה של מידע רפואי כלשהו. ספק מסויים עלה בנוגע למסרון 1א' בו כתב הרופא לחשוד כי השאיר אצלו בבית "מדבקות"; בנוגע למסרון 11, בו כתב החשוד לרופא כי הוא "רוצח MRI"; ובנוגע למסרון 13 בו כתב הרופא לחשוד לשים "את המדבקה", אלא שבסופו של דבר, גאתי לכלל מסקנה כי אין כאן החלפת מידע רפואי של ממש, שראוי להגן עליו באמצעות חסיון רפואי, אלא מדובר במידע בעל אופי טכני גרידא.
12. אשר על כן, אני מתיר ליתידה החוקרת ולפרקליטים המלווים לעיין במסרונים שהוחלפו בין החשוד לרופא ואשר סומנו על ידי בספרות 1-12, ולנהוג בהם כפי שימצאו לנכון.

13. התחלטה ניתנה בלשכותי, בהעדר, היום, 22 לינואר 2018.

חגי ברנר, סגן נשיא
בית המשפט המחוזי תל-אביב

12/1/18